

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžf/28/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014201052
Dátum vydania rozhodnutia: 24.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201052.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: MIDO SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Pekárenská 14/160, 917 01 Trnava, IČO: 45 711 682, zast.: Mgr. Boris Holcinger, advokát, so sídlom Gallayova 25, 841 02 Bratislava proti žalovanému: Daňový úrad Bratislava, so sídlom Ševčenkova 32, 850 00 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27. novembra 2015 č. k. 6S/131/2014-199, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu Bratislave zo dňa 27. novembra 2015 č. k. 6S/131/2014-199 p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením podľa § 250d ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie z dôvodu, že žaloba bola podaná proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom súdneho prieskumu. Krajský súd poukázal na to, že predmetom súdneho prieskumu môže byť rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov nadobudlo právoplatnosť a žalobca napadol prvostupňové rozhodnutie č. 9104402/5/795229/2014/Luk z 03.03.2014, voči ktorému bolo prípustné odvolanie, ktoré žalobca v zákonom určenej lehote podal.

Predmetom súdneho prieskumu mohlo byť len oznámenie č. 9104402/5/1440179/2014/ Luk z 10.04.2014, ktorým žalovaný reagoval na odvolanie žalobcu.

Krajský súd v priebehu konania zistil, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 06.05.2015 (právoplatným 26.04.2015) v konaní vedenom pod sp. zn. 2S/273/14 zrušil hore uvedené oznámenie žalovaného z 10.04.2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný má povinnosť, rešpektujúc právny názor súdu, rozhodnúť o odvolaní voči rozhodnutiu z 03.03.2014 napadnutému v tomto konaní, a tak

nebol žalobca ukrátený vo svojich právach v rámci súdneho konania. Uvedeným spôsobom došlo k následku, ktorý žiadal žalobca aj v tomto konaní.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie z 05.01.2015, v ktorom žiadal zmenu uznesenia krajského súdu tak, že odvolací súd rozhodnutie žalovaného z 03.03.2014 zruší. Žalobca namietal nezrozumiteľnosť uznesenia v rozhodujúcej časti a mal za to, že bolo povinnosťou súdu zrušiť prvostupňové rozhodnutie žalovaného, nakoľko v dôsledku privlastnenia si neexistujúcej právomoci odvolacieho orgánu porušil žalovaný svoju povinnosť odvolanie predložiť nadriadenému orgánu, čím zaťažil celé konanie nezákonnosťou. Žalobca poukázal na odopretie jeho práva na dvojinštančné daňové konanie a v tejto súvislosti nesúlad výroku rozhodnutia krajského súdu s vyjadreným záväzným právnym názorom.

Ak prvostupňový súd v uznesení konštatoval porušenie zákona tým, že žalovaný sám rozhodol o odvolaní, musí podľa právneho posúdenia, ktoré sám ustálil, podľa názoru žalobcu posudzovať aj existenciu prvostupňového rozhodnutia žalovaného a vplyv realizovaného odvolacieho konania na zákonnosť daňového konania ako takého s prihliadnutím na nezákonné zjednotenie daňového konania.

Žalobca dôvodil, že dôsledky posúdenia zákonnosti postupu žalovaného nemožno konvalidovať tak, ako uviedol krajský súd, ale k ujme na zaručených právach žalobcu už prišlo a jediným možným spôsobom nápravy je zrušenie prvostupňového rozhodnutia. Na ochranu práv žalobcu nepostačuje, aby súd vrátil žalovanému, ktorým nie je druhostupňovým orgánom, aby odvolanie prípadne postúpil, najmä keď dôvodom jeho zrušenia je právny názor, že žalovaný nemá právomoc odvolacieho orgánu.

Záverom namietal, že záver súdu neobstojí ani preto, že žalovaný nemôže a priori vec postúpiť nadriadenému orgánu, nakoľko Krajský súd v Bratislave prikázal rozsudkom v konaní sp. zn. 2S/273/14 konať vo veci odvolania, čo však bez zrušenia prvostupňového rozhodnutia nie je možné, lebo žalovaný nie je oprávneným orgánom konať vo veci podaného odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu.

II.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) dospel k záveru, k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p..

Podľa § 247 ods. 1 až 3 O.s.p. sa podľa ustanovení tejto hlavy postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Z obsahu spisu má krajský súd rovnako ako odvolací súd za preukázané, že žalobca žalobou napadol

prvostupňové rozhodnutie žalovaného č. 9104402/5/795229/2014/Luk z 03.03.2014, voči ktorému bolo prípustné odvolanie, ktoré žalobca v zákonom určenej lehote podal. V konaní bolo taktiež preukázané, že v ďalšom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2S/273/14 bol žalobou napadnutý úkon žalovaného (oznámenie č. 9104402/5/1440179/2014/Luk z 10.04.2014), ktorým reagoval na opravný prostriedok žalobcu voči rozhodnutiu z 03.03.2014. Oznámenie z 10.04.2014 bolo rozsudkom z 06.05.2014 zrušené.

Žalobca v odvolaní poukazoval na nezrozumiteľnosť uznesenia krajského súdu, s čím sa odvolací súd nestotožňuje. Krajský súd v uznesení jasne vysvetlil, z akého dôvodu došlo k zastaveniu konania. Nemožno poprieť, že k právoplatnosti prvostupňového rozhodnutia žalovaného došlo bez zavinenia žalobcu, ktorý odvolanie podal, avšak táto skutočnosť nebola dôvodom zastavenia konania. Z obsahu ustanovenia § 247 O.s.p. je zrejmé, že predmetom súdneho prieskumu môže byť rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť a aj právoplatné prvostupňové rozhodnutie, no len za predpokladu, že zákon voči nemu nepripúšťa opravný prostriedok.

Vzhľadom na to, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného nespĺňa atribúty rozhodnutia spôsobilého súdneho prieskumu, krajský súd správne ustálil, že konanie je nutné v zmysle § 250d ods. 3 O.s.p. zastaviť.

Ďalšie argumenty žalobcu uvedené v odvolaní smerujú voči nesprávnosti postupu žalovaného, ktorý po vydaní žalobou napadnutého prvostupňového rozhodnutia nerozhodoval o podanom odvolaní, resp. nepredložil vec nadriadenému orgánu, čím porušil právo žalobcu na opravný prostriedok a podľa tvrdenia žalobcu tým zaťažil nezákonnosťou celý rozhodovací proces. Tieto námietky žalobcu však nepovažuje odvolací súd za spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia krajského súdu.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia prvostupňového orgánu a aj keď sa v správnom súdnictve bezpochyby preskúmava aj postup správneho orgánu, je predmetom súdneho prieskumu postup, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia. Z uvedeného vyplýva, že sa nepreskúmava postup prvostupňového orgánu po podaní odvolania, teda postup následný, ktorý nemohol mať na vydanie žalobou napadnutého rozhodnutia vplyv. Tento postup môže byť predmetom prieskumu zákonnosti rozhodnutia, ktorým sa rozhodovalo, resp. v danom prípade nerozhodovalo o podanom odvolaní. Odvolací súd nepopiera, že došlo v konaní žalovaného ako prvostupňového správneho orgánu k nesprávnemu postupu, keď nebolo o odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu rozhodované, avšak táto nezákonnosť spočívajúca v nepredložení odvolania nadriadenému orgánu v lehote bola odstránená v konaní Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/273/14.

Rovnako neobstojí námietka žalobcu o porušení jeho práva na dvojnásťročnosť konania, a to práve s ohľadom na súdom uloženú povinnosť rozhodnúť o podanom odvolaní. Práve rozhodovaním o odvolaní možno dosiahnuť žalobcom žiadaný stav, a to zrušenie napadnutého prvostupňového rozhodnutia, preto je rozhodovanie o prvostupňovom rozhodnutí v súdnom konaní jednoznačne predčasné. Práve táto skutočnosť je aj dôvodom, pre ktoré sa prvostupňové rozhodnutia, ktoré možno napadnúť opravným prostriedkom nepreskúmajú v správnom súdnictve.

Účelom správneho súdnictva nie je v prípadoch, ak je zákonná možnosť podať voči rozhodnutiu správneho orgánu opravný prostriedok, nahrádzať činnosť druhostupňového správneho orgánu, a preto nemal krajský súd inú možnosť ako konanie zastaviť, nakoľko žaloba smerovala voči rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom súdneho prieskumu.

Najvyšší súd v tejto súvislosti pripomína, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6 Sžo 84/2007, sp. zn. 6 Sžo 98/2008, sp. zn. 1 Sžo 33/2008, sp. zn. 2 Sžo 5/2009, či sp. zn. 8 Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne

orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

Z vyššie uvedených dôvodov považuje odvolací súd aj ďalšie odvolacie námietky žalobcu odkazujúce na vadu nezákonnosti celého daňového konania a nedostatok právomoci žalovaného konať o podanom odvolaní v prejednávanej veci za právne irelevantné.

Záverom odvolací súd dodáva, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (žalobcu), t.j. zodpovednosti za obranu svojich práv (*vigilantibus leges sunt scriptae*) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, a preto je súd pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia oprávnený rozhodovať len v rámci žalobou vymedzeného priestoru.

Odvolací súd má s poukazom na predchádzajúce skutočnosti a právne závery za preukázané, že sa krajský súd správne nezaoberal dôvodmi žaloby, pretože zistil dôvod, ktorý viedol k nemeritórnemu (procesnému) rozhodnutiu.

Nakoľko odvolací súd nezistil dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia krajského súdu, uznesenie o zastavení konania ako vecne správne potvrdil (§ 219 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., keďže výsledok konania je obdobný ako pri zastavení konania a nemožno hovoriť o procesnom úspechu, resp. neúspechu v spore ani o procesnom zavinení skončenia konania, preto odvolací súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.